

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **J. H.**, zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina,** se sídlem Žižkova 57, Jihlava, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2016, č. j. KUJI 48744/2016, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 5. 2017, č. j. 30 A 93/2016 – 87,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.
Vymezení věci

[1] Městský úřad Chotěboř rozhodnutím ze dne 23. 2. 2015, č. j. MCH_8260/2014/ODaVV, zamítl podle ustanovení § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, které žalobce podal proti všem záznamům bodů, zejména proti záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný nejprve rozhodnutím ze dne 9. 6. 2015, č. j. KUJI 40042/2015, které bylo následně zrušeno

Krajským soudem v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), jelikož žalovaný opomněl vyzvat žalobce k doplnění blanketního odvolání. Žalovaný poté odvolání žalobce opětovně zamítl rozhodnutím ze dne 15. 6. 2016, č. j. KUJI 48744/2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Správní orgány si vyžádaly pokutové bloky ke všem čtyřem přestupkům, za něž byly žalobci zaznamenány body. Po jejich prostudování dospěly k závěru, že tyto bloky jsou vyplněny řádně a jsou dostatečným podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. K žalobcem doloženým rozhodnutím jiných správních orgánů žalovaný uvedl, že jsou pro předmětné řízení irelevantní, neboť vždy je třeba vycházet z individuálních okolností konkrétního případu.

[2] Naposledy uvedené rozhodnutí žalobce napadl žalobou. Namítal, že žalovaný se nevypořádal s předloženými důkazy v podobě rozhodnutí jiných správních orgánů (Krajský úřad Moravskoslezského kraje a Městský úřad Písek), z nichž vyplývá, že správní orgán se v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů zabývá jednotlivými podklady pro provedený záznam. Městský úřad Písek dva konkrétní záznamy z bodového hodnocení odmazal. Pokud nyní žalovaný rozhoduje odlišně, je porušeno žalobcovo legitimní očekávání. Žalobce dále zpochybnil u všech pokutových bloků jejich způsobilost pro záznam bodů. V pokutových blocích není dostatečně popsáno přestupkové jednání (pouze slovy „pásy“ nebo „není připoután BP“), konkretizováno místo spáchání přestupku a chybně je uvedena i právní kvalifikace jednání (např. odkazem na „§6/1a z. č. 361/2000 sb“ namísto správného „§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích“).

[3] Žalobu proti napadenému rozhodnutí zamítl krajský soud rozsudkem ze dne 25. 5. 2017, č. j. 30 A 93/2016 – 87 (dále jen „napadený rozsudek“). První žalobní námitku formuloval žalobce ve zcela obecné rovině. Pouze stroze uvedl, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky, aniž by jasně vyjádřil spojitost těchto důkazních prostředků s jeho řízením. Odkazovaná rozhodnutí jiných správních orgánů se ovšem nijak konkrétně netýkají osoby žalobce, ani nemají přímou skutkovou spojitost s věcí, o níž je jednáno. Žalobce tak krajskému soudu jako východisko pro úvahu poskytl pouze příkladná rozhodnutí správních orgánů bez dalšího komentáře, v čem přesně spatřuje souvislost a provázanost s danou věcí. Navíc není pravdivé tvrzení, že by se žalovaný v odvolacím řízení existencí žalobcem předložených rozhodnutí jiných správních orgánů nezabýval, když tak učinil na str. 6 napadeného rozhodnutí.

[4] Krajský soud dále ověřil, že na všech pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo nebo datum narození, jeho adresa místa pobytu, je uvedeno ověření totožnosti dle řidičského průkazu, na všech pokutových blocích je jeho podpis (což ostatně ani nerozporoval) s tím, že souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení. Každý pokutový blok je opatřen otiskem razítka Policie České republiky. Krajskému soudu nevznikla nejmenší pochybnost v tom směru, že by snad přestupky měly být spáchány na soukromém pozemku, což žalobce spojil s nekonkrétní námitkou věcné nepříslušnosti orgánu rozhodujícího v blokovém řízení. I ze způsobu uvedení právní kvalifikace je naprosto zřejmé, která ustanovení zákona o silničním provozu žalobce porušil. Zcela postačí zaznamenat takový údaj na pokutový blok např. v podobě „§6/1a z. č. 361/2000 sb“. Na pokutovém bloku není nutné vypisovat např. číslo popisné domu nebo jiné stavby v ulici (nebo v obci, pokud ta na ulice členěna

není), u něhož (nebo poblíž něhož) mělo k přestupkovému jednání dojít; stejně jako není nutné vypisovat, kterým směrem přestupce jel či kilometrové místo komunikace. Uvedení takových doplňujících údajů v pokutovém bloku může být za určitých okolností účelné, nelze je však mít za povinné. Takové požadavky považuje krajský soud za naprosto přepjaté a nedůvodné, zcela se míjející se smyslem blokového řízení, kterým je rychlé vyřízení přestupku na místě za situace, pokud přestupce spáchání přestupku uznává a s vyřízením věci formou blokového řízení souhlasí. Všechny shora popsané specifikace přestupkových jednání splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo.

II.
Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce / stěžovatel / napadl rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností, ve které uplatnil téměř doslovně totožné námitky, které uplatnil již v žalobě, a jejichž obsah je shrnut výše. Žalovaný vyjádřil pouze souhlas se závěry napadeného rozsudku.

III.
Posouzení kasační stížnosti

[6] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[7] Po přezkoumání kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost **není** důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud na úvod připomíná, že jak plyne z jeho setrvalé judikatury (viz např. rozsudek ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014 – 70), a jak byl ostatně již zástupce stěžovatele v minulosti Nejvyšším správním soudem v jiné věci též upozorněn (rozsudek ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016 – 44), řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční. Obsah a kvalita kasační stížnosti do značné míry předurčuje nejen rozsah přezkumné činnosti, ale i obsah rozsudku soudu. To nepochybně platí i o jednotlivých stížních bodech. Je proto odpovědností stěžovatele, aby v kasační stížnosti specifikoval skutkové a právní důvody, pro které napadá rozhodnutí krajského soudu.

[9] V nyní posuzované kasační stížnosti stěžovatel uplatnil důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. K prvnímu důvodu ovšem v kasační stížnosti absentuje tvrzení, jakou konkrétní právní otázku podle jeho názoru krajský soud posoudil nesprávně. S odůvodněním rozsudku krajského soudu ostatně vůbec stěžovatel nepolemizuje a zaměřil se pouze na polemiku s napadeným rozhodnutím žalovaného.

[10] I ve vztahu k rozhodnutí žalovaného uvádí stěžovatel stejné důvody, které uplatnil předtím v žalobě, aniž by se jakkoli vyjádřil k tomu, jak tyto žalobní důvody posoudil krajský soud. Takové pojetí kasační stížnosti neodpovídá smyslu kasačního přezkumu, jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č. j. 5 As 213/2015 – 38. V něm zdejší soud připomněl, že *kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (§ 102 s. ř. s.). Soudní ochrana veřejných subjektivních práv stěžovatelky byla poskytnuta již individuálním projednáním její věci krajským soudem. Důvody kasační stížnosti se proto musí odvíjet zejména od tvrzeného pochybení krajského soudu, který se měl vadným, resp. nezákonným způsobem vypořádat s žalobními námitkami směřujícími proti rozhodnutí žalovaného a jeho předsedy. Jinými slovy, stěžovatelka je povinna tvrdit některý z důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s., které se týkají řízení vedeného krajským soudem anebo rozhodnutí krajského soudu, nikoliv samotného rozhodnutí žalovaného či jeho předsedy. Nelze pouze zopakovat žalobní námitky, resp. argumentaci uplatněnou před žalovaným*. Způsob, jakým kasační stížnost koncipoval stěžovatelův právní zástupce, tedy pouhá rekapitulace žalobních bodů, neodpovídá smyslu kasační stížnosti, ba neodpovídá ani smyslu povinného advokátního zastoupení v řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Zároveň, jak již bylo uvedeno, předurčuje také způsob, jakým budou tyto kasační námitky vypořádány.

[11] Nejvyšší správní soud k jednotlivým námitkám poznamenává následující. Stěžovatel žalovanému předložil v odvolacím řízení 3 rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a 1 rozhodnutí Městského úřadu Písek. V žalobě upozornil na to, že prvně jmenovaný správní orgán se v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů zabývá jednotlivými podklady pro provedený záznam a Městský úřad Písek dva konkrétní záznamy z bodového hodnocení řidiče odmazal. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s krajským soudem, že z takto formulovaných námitek nelze vysledovat, jakou souvislost mají mít s posuzovaným případem. Pokud stěžovatel upozorňuje, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje se v námitkovém řízení zabývá jednotlivými podklady pro záznam bodů, tak žalovaný i prvostupňový správní orgán se všemi pokutovými bloky, které byly vystaveny stěžovateli, zabýval. Dospěl přitom k závěru, že jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů a vytýkanými vadami netrpí. Skutečnost, že jiný správní orgán (Městský úřad Písek) v jiném správním řízení týkajícím se jiného stěžovatele dospěl k závěru, že jiný pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů nebyl, nemá bez bližší specifikace, v čem tkví podobnost s nyní posuzovanou věcí, žádný význam.

[12] Povahou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů v námitkovém řízení a rozsahem tohoto přezkumu se krajský soud zevrubně zabýval na str. 5 – 10 napadeného rozsudku. Vycházel přitom z přiléhavé judikatury Nejvyššího správního soudu a přesvědčivě zdůvodnil, proč jsou stěžovatelovy výtky vůči tvrzeným vadám předmětných pokutových bloků nedůvodné. Jelikož stěžovatel v kasační stížnosti pouze opakuje vznesené žalobní námitky a s odůvodněním napadeného rozsudku nijak nepolemizuje, lze na toto odůvodnění v úplnosti odkázat (dostupné na www.nssoud.cz).

IV.
Závěr a náklady řízení

[13] Z výše uvedených důvodů vyplývá, že napadený rozsudek není nezákonný z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto mu nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. února 2018

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu